వెంకట్రావు

ఈ లోకంలో 'అయామె హేపీ మేన్', అని ధైర్యంగా చెప్పగల బహు కొద్ది మందిలో నేనొకణ్ణి అనుకుంటే గర్వంగా ఉంటుంది. ''సి కేనాయ్ వెంకట్రావ్. చేదోడు వాదోడుగా ఉండే భార్య, ముద్దుగా ఫామిలీ ప్లానింగ్ చిహ్నంలా ఇద్దరు పిల్లలు. అందులోనూ ఒకమ్మాయి, ఒకబ్బాయి. హాయియైన జీవితం'' అని ఎవరయినా అంటే నే చెప్పేందుకు కాదన లేదు.

నిజానికి ఎటువంటి పరిస్థితులలో నయినా జాలి పడే మనస్తత్వం నాది. అదే నాకిష్టకిసంతృప్తిని కలిగిస్తుందంటాను నేను. పెళ్ళయే దాకా నా వాళ్ళంటూ నా కెవరూ లేరు. కొందరు దగ్గర బంధువులు, తెలిసిన వాళ్ళ సహాయంతో ఎంతో ఒకంత చదువుకో గలిగాను. దేవుడి దయ వల్ల నా వాళ్ళునాకు మిగిల్చిన కాస్త భూమిని తెగ నమ్మే అవసరం మాత్రం ఎప్పుడూ రాలేదు.

చివరి కెలాగయితేనేం అత్యవసరమూ, ఈ రోజుల్లో అతి కష్టసాధ్యమూ అయిన ఉద్యోగం దొరికింది. ఉద్యోగం వచ్చిన కొత్తలోనే ఇంటిగల వారమ్మాయి భవానితో పరిచయం, ప్రేమగా మారటం జరిగింది.

భవానిది మంచి తాసింగ్ పేపర్. చిన్నప్పటి నుంచీ ఆ యింటి వాళ్ళందరూ, అమ్మ, నాన్న, తోబుట్టువులు తోసినా సహిస్తూ ఉండే పేపర్ సులభంగానే వచ్చే స్తుంది మరి.

ప్రేమించటం మటుకు సులభంగా చేశాను కానీ, పెళ్ళాడాలనుకున్నప్పుడు మాత్రం అంతో ఇంతో ఆస్తి వెనకేసుకుని రిటైరయిన వాళ్ళ నాన్నని కానీ, ఎమ్మే పాసయి కాలేజీలో లెక్చరర్‌గా చేస్తూ చెల్లెలంటే ప్రాణం పెట్టే వాళ్ళన్నయ్యని కానీ అడగటానికి నాకు ధైర్యం చాల్లేదు. ఆ పని భవానే చేసింది. మా పెళ్ళికి వాళ్ళన్నయ్య చాలా ఆపోజ్ చేశాడు.

అయితే చెల్లెలు మొండి కెత్తేసరికి, నన్ను ఇంటర్వ్యూ చేయ వచ్చాడు. నే నెవరో, ఏమిటో, ఎలాంటి వాణ్ణో ఎలా తెలుసుకోవట మన్నాడు. కాలేజీలో, హైస్కూల్లో నాకు గురువులుగా ఉన్న వారిద్దరి చిరునామాలు, నా పూర్తి మనసులోగాని చెప్పి 'కావాలంటే వాళ్ళందర్నీ విచారించి తెలుసుకో' మన్ని చెప్పాను.

నేను చేస్తున్న ఉద్యోగం తన అంతస్తుకి తగదనీ, నా కొచ్చే జీతంతో వాళ్ళ చెల్లెల్ని సుఖ పెట్టలేననీ అన్నాడు. నేను పట్టుదలగాఒకసంవత్సరం గడువిస్తే తగిన ఉద్యోగాన్ని సంపాదించుకుంటానని అప్పుడే పెళ్ళి చేసుకుంటానని అన్నాను. దాంతో సంతృప్తి పడి వెళ్ళి పోయాడు.

పట్టుదలగా నేను చేసిన ప్రయత్నాల వల్లనో భవాని అదృష్టం వల్లనో ఆరు నెలల లోపలే నాకు ఓ నగరంలో ఒక మెషిన్ టూల్స్ ఫ్యాక్టరీలోనో ఎకౌంట్స్ అసిస్టెంటుగా జాబ్ వచ్చింది. జీతం ఆరొందలు. భవాని వాళ్ళ వాళ్ళు అభ్యంతరం పెట్ట లేదు.

పెళ్ళి చేసుకుని బెంగుళూరులో కాపురం పెట్టాం. భవాని చాలా హార్డ్ వర్కింగ్ టైప్. అంతదాకా అంత ఫేమిలీలో ఉంటూ, పని పుస్తకంటూ ఏది కాస్త ఇనా నాతో అందర్నీ వదిలి వచ్చేటప్పుడు నేనేమనుకున్నట్లో, తనకి అలవాటు అవటం కొంచెం కష్టం అయింది. తనకి బాడీని ఆరోగ్యంగా, కంట్రోల్‌లో పెట్టుకోవటంచిన్నప్పటి నుంచీ అయిన అలవాటు. రోజూ ఆసనాలుకూడా వేసేది. నాకు తెలిసి నంతలో ఎప్పుడో ఏ తలనొప్పి తప్ప వేరే జబ్బేమీ చేసిన గుర్తు లేదు.

మామగారు కొనిచ్చిన మొపెడ్‌లో కష్టం లేకుండా ఆఫీసు కెళ్ళి వస్తున్నాను. సాయంకాలం వచ్చేసరికి ముస్తాబయి రెడీగా ఉండేది. ఇద్దరం కలిసి కనీసం ఒక రెండు మైళ్ళ దూరమయినా నడిచేలా ఎటయినా వెళ్ళే వాళ్ళం. 'వాకింగ్ ఈజ్ ఎ బెస్ట్ ఎక్సర్‌సైజ్' అనేవారుట వాళ్ళ నాన్నగారు. ఆ అలవాటుని మేం ఇద్దరు పిల్లలు అయినాకకూడా మానుకో లేదు.

పెళ్ళయిన మూడేళ్ళ కేమో పాప శైలజ పుట్టింది. ఈ రెండేళ్ళలో నా జీతం ఒక వందయితే పెరిగింది కానీ ఇంట్లో ఖర్చు దానికి బాలన్సు అవటం కష్ట మవుతుంది.

పాపకి రెండేళ్ళు వయసు వచ్చింది. ఎంతో ఆలోచించిన మీదట భవాని ఒక రోజన్నది-''ఏమండీ, నేనూ ఉద్యోగం చేస్తాను'' అని.

నిజానికి ఇంట్లో ఆర్థికంగా మా పరిస్థితి నా కంటే తనకే బాగా తెలుసు. అందుకని కాదని అ. లేక

పోయాను. కానీ శైలజని సర్వెంట్స్ మీద వదిలేసి భవాని జాబ్ చేయటం నా కేమీ ఇష్టంలేదు. సరే. అనుకోగానే ఉద్యోగాలు వచ్చేస్తాయా? అది చూద్దాం అనుకున్నాను.

ఆదే వాళ్ళూ, తనకీ ఉన్న తేడా. తను చూద్దాం అని దేన్నీ ఎప్పుడూ అనుకోదు. నాతో సరే ననిపించుకున్న రోజు నుంచి పేపర్లో వచ్చిన వేకెన్సీస్ అన్నిటికీ అప్లై చేసింది. కొన్ని ఇంటర్వ్యూలకీ వెళ్ళొచ్చింది. ఎక్కడా ఉద్యోగం మటుకు రాలేదు. తను బి. ఎస్సి, కెమిస్ట్రీ మెయిన్‌గా చేసింది. అది దృష్టిలో ఉంచుకుని నాలుగయిదు కెమికల్స్ అండ్ ఫార్మస్యూటికల్స్ వర్క్స్‌కి వెళ్ళి అడిగి చూసింది. చాలా మటుకు 'నో వేకెన్సీ' అనే సమాధానమే ఎదురొచ్చినా, కొత్తగా స్టార్ట్ చేస్తున్న ఒక ఫ్యాక్టరీ మాన్యుఫాక్చరింగ్ డివిజన్‌లో జాబ్ ఇచ్చారు. జీతం నాలుగొందలు. అంతా బాగానే ఉంది. కానీ టైమింగ్స్ మాత్రం మాకు చాలా కష్టంగా ఉండేవి.

ఉదయం ఎనిమిదిన్నర నించీ సాయంకాలం ఆరు గంటల దాకా పని చేయాలి. అంటే ఉదయం ఏ ఏడున్నరకో బయలు దేరితే సాయంత్రం ఇల్లు చేరటానికి ఆరున్నర పైనే అవుతుంది. మొదట్లో శైలజకి కష్టం అవుతుందని ససేమిరా అన్నాను. ఎంతో నచ్చ చెప్పి ఒప్పించింది భవాని. 'ఇంతకంటే మంచిది దొరికేదాకా కాస్త కష్టపడితేనేం' అన్నది. పాపను ఉదయం నించీ సాయంకాలం దాకా చూసుకుందుకు నమ్మకమైన మనిషినికూడా కుదుర్చుకుంది.

నా కెంతో కష్టమనిపించేది 'భవాని నింత కష్టపెడుతున్నానే' అని. నా కొచ్చే జీతానికి ఏదో ఒక చిన్న పూరయితే ఎంతో సుఖంగా గడిచిపోయేది. కానీ ఈ సిటీ లైఫ్‌లో అది సాధ్యం కాదని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నాను. పైగా ఒక బిడ్డని కన్నాక దాని భవిష్యత్తు గురించికూడా ఆలోచించాలి కదా? అందుకని వీలయినంతవరకు ఇంట్లో తనకి పనెక్కువ లేకుండా చేయటానికి ప్రయత్నించే వాణ్ణి.

అన్ని గంటలు సేపు ఇల్లు విడిచి పని చేసినా భవాని ముఖంలో ఏమాత్రం అలసట కనిపించేది కాదు. పైగా మునుపటి కన్నా చురుకుగా, సంతోషంగా ఉన్నట్లు తోచింది. ఓపిగ్గా పాపతో, నాతో మాట్లాడుతూ పని కానిచ్చేది. రాత్రి ఎంతోసేపు ముగ్గురం కలిసి కబుర్లు చెప్పుకునే వాళ్ళం. ఏ ఆదివారమో, సెలవ్ వస్తే భోజనం చేసి బయలు దేరి సాయంకాలం దాకా ఎటయినా వెళ్ళేవాళ్ళం. పార్కులోనో, మ్యూజియం లోనో, సినిమాలోనో గడిపే వాళ్ళం.

చాలా మంది తండ్రులలాగే నాకూ ఒక కొడుకు కావాలనే కోరిక ఉండేది. ఆ కోరికా తీర్చాడు దేవుడు. 'అచ్చం నీ ట్రూ కాపీనే నీ కొడుకు' అన్నా రందరూ. వాడు పుట్టటానికో ఆరు నెలల ముందే భవాని నాన్నగారు పోయారు, హార్ట్ ఎటాక్‌తో. తల్లి దండ్రులు అంటే ఎరగని నాకు, పెళ్ళితో భార్యే కాకుండా, కొడుకులా చూసుకునే అత్తా మామా కూడా దొరికారు. నా వైపు వాళ్ళెవరూ లేని లోటుకూడా కనిపించకుండా చేశారు. అటువంటివ్యాడు సహజంగా, ఆయన పోయే సరికి నేనూ చాలా బాధ పడ్డాను భవానితోబాటు.

పోయిన వాళ్ళతో ఎంతటి బంధమూ, బాంధవ్యమూ ఉన్నా వారి కోసం బాధపడ్డం కొన్ని రోజులో, కొన్ని నెలలో జరుగుతుందే తప్ప మన జీవితంలో రొటీన్‌లో పెద్ద మార్పు ఏమీ ఉండదు. కాలమే అన్ని బాధల్నీ మరిపిస్తుంది. కొడుకు పుట్టగానే తన తండ్రే పుట్టాడని ఎంతో మురిసిపోయి ఆయన పోయిన బాధని మరిచింది భవాని. ఆమెకూ సంతోషంగా ఉంటుందని మాధవరావు అని పేరు పెట్టుకున్నాము మా బాబుకి. మా మామగారి పేరదే.

పాపకి కనీసం రెండేళ్ళొచ్చే దాకా అయినా భవాని ఇంట్లో ఉండి చూసుకుంది. బాబుకా అదృష్టంకూడా లేదు. అయిదు నెలల దాకా నా అత్తమ్మగారు చూసుకుని తరవాత తనతో తీసుకు వెళతా నన్నారు. అక్కడ భవాని అన్నయ్యగారి కొక్కతే కూతురు. అదీ పెద్దదయింది. హైస్కూలుకి వెళుతుంది. తరవాత మళ్ళీ పిల్లల్లేరు. అందుకని తన కోడలు చూసుకుంటుందని మనవణ్ణి తీసుకెళతా నన్నారు ఆవిడ. నే నేమీ చెప్పలేక పోయాను. కానీ భవాని మటుకు ఖండితంగా చెప్పేసింది, తన పిల్లలు తన దగ్గరే ఉండాలనీ, అన్నయ్యయినా సరే అక్కడ పెరగటం తన కిష్టం కాదనీను. ఇంకొన్నాళ్ళు ఆవిడనే ఉండమని బతిమాలింది. ఆవిడ బి. పి. పేషెంటు. అందులోనూ కూతురు మాటలకి కాస్త కోప మొచ్చిం దనుకుంటాను. 'నా వల్ల కాదు. మీ ఇష్టమ'ని వెళ్ళిపోయింది. అప్పుడప్పుడూ భవాని వాళ్ళన్నయ్య, వదిన వచ్చి పిల్లల్ని చూసి వెళుతుండే వాళ్ళు.

బాగా చిన్నప్పటినుంచీ భవాని కంటే నేనే ఎక్కువ టైమ్ ఇంట్లో ఉండటం వల్లనేమో, మాధవ నా దగ్గిర బాగా చేరికయాడు. ఎంతగా అలవాటు అయ్యాడంటే, ఏడాది వయసులో ఒకసారి భవాని వాళ్ళ అమ్మగారికి బాగులేదని అర్జెంటుగా వూరు వెళ్ళాల్సి వస్తే వాడ్ని వదిలేసి వెళ్ళమన్నాను. ఏమీ గొడవ చేయకుండా ఉండి పోయాడు.

అంత చిన్న వయసులోనే ఎంతో ఇంగితంతో ప్రవర్తించే వాడు. ఆ వయసుకి పాప చేసేంత అల్లరి కూడా లేదు. ఎప్పుడో తప్ప ఎక్కువగా మొండి కేసే వాడు కాదు. తనకి మాటలు రాకపోయినా, నే నేం చెప్పినా అర్థమయేది వాడికి. ముఖ్యంగా నా కోసం ఏదయినా పని చేసి పెట్టాలంటే ఎంతిష్టమో!

పాపకి తన పనులన్నీ తానే చేసుకోవటం అలవాటు చేసింది వాళ్ళమ్మ. తనేమో, తన ఆటలేమో, చదువేమో అన్నట్లుగా ఉండేది. అల్లరికూడా బాగా తగ్గింది. అయితే దానికి స్నేహితులూ, వాగుడూ, ఆటలూ ఎక్కువ. తమ్ముడితో ఆడుకోమే అంటే మాత్రం కాస్సేపటికే బోరు కొట్టేది. "ఛీ నాన్నా. వాడి ఆటలే నా కర్థం కావు" అనేది. వెక్కిరించేది. అట్లా అని తమ్ముడంటే ప్రేమా, ఇష్టమూ లేక పోలేదు. వాటిని కనబరిచే సంఘటనలూ అప్పుడప్పుడూ జరక్క పోలేదు. కాకపోతే ఆ వయసు అలాంటిది. తమ్ముణ్ణి పెద్దమనిషిలా చూసుకునే వయసూ లేదు. తనకు సరిపడ్డ కంపె తన కిష్టమయిన ఫ్రెండ్స్ దొరికితే, అందరం ఏ

ఉచితం! ఉచితం!!

తెల్ల మచ్చలు

మా చికిత్స ప్రారంభించగానే మచ్చల రంగులో మార్పు వస్తుంది. పరీక్షించి మా మందు ఎంత పని చేస్తుందో చూడండి. రోగ వివరాలు వ్రాసి ఉచితంగా ఒక ప్యాకెట మందు పొందండి.

LALIT AYURVEDIC PHARMACY (AW)
P.O KATRI SARAI (GAYA)

మంచి పుస్తకాలు

1. జీవితరహస్యాలు:- దివ్యకామసూత్రాలు. రూ. 5
2. యువతి:- దాంపత్య రహస్యాలు. రూ. 5
3. సంతానము:- గర్భనిరోధ మార్గాలు. రూ. 5
4. చేతిపనులు:- సంపాదన మార్గాలు. రూ. 5
5. అద్భుత హాస్యకథలు:- నవ్వటానికి. రూ. 5
6. రసికస్త్రీయకథలు:- శృంగార రహస్యం. రూ. 5
7. మా స్వప్నఫలితాలు:- స్వప్నాలడిక్షనరీ. రూ. 5
8. మానసికశక్తులు:- [illegible] రూ. 5
9. మంత్రశక్తి:- వివిధ సాధన రహస్యాలు. రూ. 5
10. ఇదువైద్యవిధానాలు:- అన్నిరోగాలకు వివిధమందులు. రూ. 6
11. ఆహారవైద్యము:- ప్రకృతి ఆహారమార్గాలు. రూ. 10
12. మూలికావైద్యము:- అందరికీ తెలియవలసినవి. రూ. 10
13. దైవదర్శిని:- బాధల విముక్తికి దైవరహస్యాలు. రూ. 10
14. వ్యవహారదర్శిని:- నిత్యవ్యవహార విధానబోధిని. రూ. 10

రూ.20 ఆపై విలువ ఆర్డర్లకు వి.పి. పోస్టేజి ఉచితం. అంతకన్నా తక్కువ ఆర్డర్లకు పోస్టేజి రూ.4 అదనం.
దేశసేవ ప్రచురణలు
5/3 ఆర్.టి. పంజాగుట్ట కాలనీ, హైదరాబాదు-4

చర్మాన్ని తెల్లబరిచే ప్రత్యేక మైనది

చర్మవైద్యులు మరియు సౌందర్యసలహాదారులచే ఆమోదించబడింది

అందంగా, తెల్లగా, కోమలంగా ఉండాలని మీరు కలలుకనే ముఖ వర్చస్సు పొందండి. ఫ్లోరోజోస్ లోని తెలుపరిచే నిగూఢ రహస్యం, స్కిన్ పై మెరుపు కలిగిస్తూ [illegible] త్వరపరుస్తుంది. చర్మపోషకం మరియు టానిక్, ఫ్లోరోజోస్ మొటిమలకీ, ముడుతలు, మచ్చలను పోగొట్టి జారిపోయిన చర్మాన్ని [illegible]రూపం కలిపిస్తుంది.

ఫ్లోరోజోస్

కాన్సంట్రేటెడ్ క్రీమ్ & లోషన్
హైజెనిక్ రిసెర్చి ఇనిస్టిట్యూట్
పోస్ట్ బాక్స్ 1192, బొంబాయి 400 001
ప్రముఖ కెమిస్టుల దుకాణాలలో లభిస్తుంది

National-259-Tel

సినిమాకో, షికారుకో బయలు దేరాలన్నా, తను ఇంట్లోనే ఉండి పోయేది అడుకుంటూ.

బెంగుళూరులో చలికాలం బాగా చలిగా ఉంటుంది. ఉదయం తొమ్మిది గంటలకు గానీ బాగా ఎండ రాదు. ఒక్కోరోజు పూర్తిగా మబ్బులు గానే ఉంటుంది. ఆ చలికాలపు సాయంత్రాల్లో ఓసిగ్గా స్వెట్టర్, టోపీ, సాక్స్, బూట్లు వేయించుకుని బయలుదేరేవాడు బాబు మా వెంట. వాకింగ్ హాబిట్ వాడికీ అలవడింది. 'నడిస్తే అలిసి పోతావురా' అని ఎంత చెప్పినా ఎంత దూరం నడిచేవాడు మా ఇద్దరి చేతులూ పట్టుకుని, చిన్న చిన్న అడుగులు వేస్తూ.

పిల్లలు ఇద్దరున్నా, పది మందున్నా తలి దండ్రులకి వాళ్ళ మీద ప్రేమ సమానంగా ఉంటుంది అంటారు కానీ, ఎందరున్నా వాళ్ళలో ఒక్కరే పెద్దవాళ్ళకి పెట్స్ అవుతారు — అని నా కనిపిస్తుంది. మా భవాని ఇలాంటి విషయాల్లో బయట పడదు. కానీ నాకు మాత్రం మా బాబు నా మనసుకి ఎంతో దగ్గరగా అనిపిస్తాడు. నేను వాడిని అభిమానించేంతకంటే, వాడే నన్నెక్కువగా ప్రేమిస్తాడనీ నాకు తెలుసు. అందుకనే మా భవాని వాణ్ణి 'మీ కొడుకు' అని అప్పుడప్పుడు రిఫర్ చేయటం కద్దు.

నా కిప్పుడు ముప్ఫయ్యయిదేళ్ళు. గడచిన అయి దేళ్ళలోనే నన్ను చూసిన వాళ్ళకి నాలో వయసు తెచ్చిన మార్పు బాగా కనిపిస్తుంది. చిన్న బొజ్జ, కొద్దిగా బట్టతల ఛాయలు వచ్చేశాయి. ఇన్‌షర్ట్ చేయటం మానేశాను. "మీ కప్పుడే బొజ్జ వచ్చే స్తోంది బాబోయ్" అని గోలచేస్తుంది మా భవాని. "ఏం? మనిద్దర్నీ చూసి రెండో భార్యను కుంటారని భయమా' అని ఎగతాళి పట్టించేవాణ్ణి.

నిజం చెప్పద్దూ. తనలో పెద్దగా మార్పేం లేదు. ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టినా పెళ్ళవక ముందు ఎంత నాజూకుగా ఉండేదో ఇప్పుడూ అలానే ఉంది. ఇంక ముఖం చూస్తే, పాపకీ తనకీ తేడా కనిపించదు నాకు. ఒక్క హేర్‌స్టయిల్ తప్పిస్తే, డ్రెస్ చేయటమూ. బ్రిస్క్‌గా నడవటమూ అంతా అప్పు డెలా ఉండేదో ఇప్పుడూ అంతే. కొంద రంతేనేమో, అమృతం తాగిన వాళ్ళలా అలాగే ఉంటారు అనుకుంటాను నేను.

ఇటువంటి స్టేజిలో అందమయిన, అర్థం చేసుకుని మసలుకునే భార్య, ముచ్చటగా ఇద్దరు పిల్లలు, అంతో ఇంతో వెనక సేవింగ్స్, ఆర్థికంగా పెద్దగా సమస్య లేమీ లేకపోవటం — ఇవన్నీ చూసి 'నీ కేమోయ్ వెంకట్రావ్? అదృష్టవంతుడివి' అంటే నా కాశ్చర్యం వేసేది కాదు.

రోజూ క్రమం తప్పకుండా ఉదయం ఒక పది నిముషాలు పూజ చేసుకునే నేను ఇంతవరకూ దేవుణ్ణి ప్రత్యేకంగా ఇది కావాలీ అని ఎన్నడూ కోరుకోలేదు. ఎప్పటి కప్పు డీ బ్రతు కిలా గడిచి పోతేపో చాలు భగవాన్!— అనుకునే వాణ్ణి.

"విత్‌ఔట్ సఫరింగ్ మాన్స్ లైఫ్ ఈస్ నెవర్ కంప్లీట్!" అని ఎక్కడో చదివిన గుర్తు. కష్టాలు లేకుండా, మానవ జీవితానికి పరిపూర్ణత లేదట. నిజంగా నాకు సఫరింగ్ అనే పదానికి సరియైన నిర్వచనం తెలీదు. తెలుసుకోదగిన సంఘటనలూ నేనేదీ ఎదుర్కోలేదు.

కానీ నాకూ కష్టాలు అనేవి కాచుక్కూచుని ఉన్నాయని నే నూహించగ లిగేనా? ఉహుఁ! అంత మాత్రం వూహించేస్తే ఇది జీవిత మెందుకవు తుంది? మామూలు మనుష్యులకి కష్టం వస్తే శరీరం, ఆత్మ రెండూ ఒక దాని కొకటి సపోర్ట్‌గా ఉంటాయి. అదే ఎంతో బాధగా అనుకుంటారు. అదే పనిని శరీరం సహాయం లేకుండా ఆత్మ ఒక్కటే భరించటం ఎంత ఘోరమో తెలిస్తే వాళ్ళలా అను కోరు. శారీరకంగా చేయాలనుకున్న దేమీ చేయలేని బాధ భరించిన వారికే అర్థం అవుతుంది.

ఎప్పుడూ పరధ్యానంగా డ్రైవ్ చేయటమంటే ఏమిటో ఎరగని నేను ఆవేళ మవేగాని రాంగ్ సైడ్‌ని పోనివ్వటం ఎలా జరిగిందో నాకు తెలీదు. బ్రేక్ వేయలేక కింద పడటం, నన్ను, మవేగాని క్రష్ చేస్తూ రాక్షసి లాంటి లారీ పోవటమే నాకు గుర్తుంది.

అంతే! అదొక దీర్ఘనిద్ర. కలతనిద్ర అంటే తెలియని నాకు ఆ నిద్రలో ఎన్ని కలలో, ఎన్ని కలతలో! అవన్నీ వదిలించుకుని వెలుపలికి రావాలని ప్రయత్నం—నా ప్రయత్నం ఫలించే సరికి సమయం మించిపోయింది.

'వెంకట్రావు' అని పిలవబడుతున్న శరీరానికీ నాకూ ఇప్పు డెలాంటి సంబంధం లేదు. అదే మయిందో కూడా నాకు తెలీదు. నాకు తెలివి వచ్చే సరికి, నా ఇంట్లోనే ఉన్నాను. భవాని హృదయ విదారకంగా ఏడుస్తోంది. వెళ్ళి ఓదార్చాలని ఇన్‌స్టింక్టివ్‌గా అనిపించింది. 'భవానీ' అని పిలి చాను. ఉహుఁ. తనకేం వినిపించినటు లేదు. నా వెర్రికి నాకే నవ్వొచ్చింది. ఆత్మనై గాలిలో గాలిలా కలిసి పోయిన నన్నామె ఎలా చూడగలదు? తన భర్త శరీ రాన్ని ఎప్పుడో ఖానిత చేసి ఉంటారు. నేనిలా తన చుట్టూ తన ఇంట్లో తిరుగుతానంటుంటా వూహించగలదా ఆమె?

అప్పుడు గుర్తొచ్చాడు నా బాబు. నా చిన్నారి మాధవ. వాడేం చేస్తున్నాడా అని వెతికాను. పడక గదిలో మంచం మీద కూచుని బొమ్మలతో ఆడుకుంటున్నాడు. నాకు తెలీని శక్తి ఏదో నన్ను బలవంతంగా వాడి వైపు లాగింది. "ఒరే బబీ—మాధవా" అన్నాను ప్రేమగా. గుబుక్కున తలెత్తి చూసిన మాధవ ముఖంలో ఎంత సంతోషం కన్పించిందో చెప్పలేను.

"నాన్నా, నాన్నా, నువ్వేనా? ఇన్నాళ్ళు ఎక్కడి కెళ్ళిపోయావ్ నాన్నా, నన్ను విడిచేసి నువ్వెప్పు డయినా వెళ్ళావా? నే నెంత బెంగ పెట్టుకున్నా నం. మూడు రోజులు జ్వరం కూడా వచ్చింది తెలుసా?" అన్నాడు.

అప్పుడు గమనించాను—బాబు ముఖం పాలిపోయి ఉంది. బాగా సన్నబడిపోయాడు. బూరిబుగ్గలు కరిగి, కళ్ళు గుంటలు పడ్డాయి. జాలితో కరిగిపోయాను.

"ఇంకెప్పుడూ నిన్నొదిలేసి పోనుగా? ఎప్పుడూ నీ దగ్గిరే ఉంటాన్రా నాన్నా" అన్నాను. వాడి కెంత సంతోషమయిందో చెప్పలేను.

"అమ్మా, నాన్నొచ్చాడు. కానీ ఇప్పుడు" అని

స వ ర ణ

ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక, 3-10-79 తేదీ సంచిక, 13 వ పేజీ, 3 వ కాలంలో "వధువు కావలెను" అను శీర్షిక క్రింద వెలువడిన ప్రకటన 2వ లైనులో 'వెలమ,' అని యున్నది 'కాపుకు' అని చదువుకొనవలెను.

స్వయం ఉపాధి

ఫోటోగ్రఫీ మరియు స్క్రీన్ ప్రింటింగు పనులను పోస్టు ద్వారా నేర్చుకొని సులభముగా పనిచేసి సంపాదించ వచ్చును. అన్ని రహస్యములు ఇంగ్లీషు, హిందీ మరియు తమిళ భాషలలో నేర్పబడును. ప్రాస్పెక్టసు కొరకు వ్రాయండి:

KALAIMATHI NILAYAM (A)
Nanjai Thalaiyur - 639204
TAMILNADU

మీ జనరల్ నాలెడ్జ్ అభివృద్ధికి
కొని చదవండి!
క్విజ్ మాస్టర్స్ వాయిస్
By
డా॥ కె. వాసుదేవరావు అండ్
సి. వి. ఎన్. ధన్.
కాపీలకు : కల్చరల్ ఫోరమ్,
బ్రాడీపేట, గుంటూరు-2.
విడిప్రతి వెల: రూ. 10/-

SUVARNA

మూలశంకకు
త్వరగా
నమ్మకమైన
హెడెన్సా
విరేచనముతో
చికిత్సను పొందండి
–శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

చేశాడు. అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోతే, మళ్ళీ నే నెక్కడ తప్పించుకు పోతానో అని భయపడుతున్న వాడిలా.

[illegible] వచ్చింది భవాని. [illegible] అమె నన్ను చూడగలుగుతుందేమో. ఏదో కొంచెం ధైర్యం [illegible] చూశాను. నా కంత అదృష్టం కూడా లేదు. [illegible] ఆ ఇంట్లో నేను ప్రవేశించా [illegible] బాబు తప్ప, ఇంకెవరూ నన్ను చూడలేక పోయారు.

[illegible] "[illegible] నాన్నా కలగాని వచ్చిందా?" అని కొడుకుని ఒళ్ళోకి తీసుకుంది. "[illegible] నాన్న [illegible] మాట్లాడే [illegible]. అమ్మా, నకు నాన్న [illegible]. నాన్న [illegible] "[illegible] నాన్నని [illegible] చేసుకు [illegible]? [illegible] సెయ్" అని [illegible] "[illegible] నాన్నొచ్చేశాడు" అని [illegible]. అది సంతోషమో, బాధో నాకే తెలీదు.

భవాని!

'సుమంగళిగా నూరేళ్ళపాటు [illegible]

[illegible]

వెనుక ఎంత నుంచి మనసు. [illegible] ఇంకా జీవ మెక్కడిది? [illegible] నా కళ్ళకు [illegible] పోతే [illegible]!

[illegible] ఆయన [illegible] పిల్లలు [illegible].

ఆ రోజు ఆ [illegible] నా [illegible] అనిపించింది. [illegible] పోయావో నాకు తెలీదు.

అమ్మా, అన్నయ్య, [illegible] వచ్చారు. [illegible] లేక వెళ్ళిపోయారు. [illegible] ఆయన జ్ఞాపకాల్తో [illegible] కానీ, నే నాయన జ్ఞాపకాల్ని కూడా [illegible]

పోయినా [illegible] పిల్లల [illegible].

[illegible] అయినా [illegible] లేదు.

[illegible]

అయన కళ్ళలో [illegible] అదే మొదలు. [illegible] గాని, అన్నయ్యను గాని [illegible] లేదు. [illegible]

ఉత్తమ విద్యాబోధన

ఒక అపూర్వ మైన సువర్ణావకాశము!

అది మీకు ఇండు మరియు ఎల్లండు లభించగలదు !!

వయో పరిమితి లేదు ! [illegible] !

మిక్కిలి తక్కువ రుసుము !!! పోస్టుద్వారా ప్రశస్తమైన బోధన !!!!

ఉత్తమ ఫలితము

RECOGNISED & AFFILIATED BY I.A.E., I.B.A.M., A.I.C.A. & COM. UNIVERSITY

1. M.B.A., M.B.M., A.M.I.B.M., B.L., L.L.B., B.Ed., DIPLOMA IN LAW (Degree Holders are eligible)
2. MYSORE B.A., B.COM. & M.A. (No Previous School/College study required)
3. UTKAL M.A., OSMANIA B.A., (P.U.C/INTER Passed are allowed)
4. COM. UNIVERSITY-INTER, D.COM., B.COM., B.COM (Hons), M.COM. (S.S.L.C/S.S.C/H.S.C/P.U.C/INTER/ Pre-degree/engineering diploma passed/ failed are allowed)
5. HOMEOPATHY 6. ACCOUNTANCY
7. KARNATAK PUC & ANDHRA MATRIC
8. S.V., M.A.

విదేశాలలో కూడ సేవ చేయుచున్న ఒకే ఒక సంస్థ !

గ్యారంటీ సర్టిఫికెటు జారీ చేయబడును. ఇంకను వివరములకు దయచేసి ఎం.ఓ. ద్వారా రు. 2/- పంపండి.

SRI MURUGAN TUTORIALS

(ESTD : 21.3.1952 GOVT. REGD NO : 3072)

H.O: RISHIVANDIYAM-606205; REGIONAL OFFICE: 107A, ARCOT RD., MADRAS-24

BRANCHES: CEYLON, MALAYSIA, S.AFRICA, INDONESIA, MAURITIUS & S.ANDAMAN

లేనివాడు అన్నీ ఒట్టివే అని నా అభిప్రాయం.

వారు నా అంత పట్టుదల కల వారు కాక పోయినా, ఒకరి దగ్గర చేయి చాచిన వారు మాత్రం కాదు. నాకు ఎంతటి సహాయం, సహకారం అందజేసే వారో, నా మీద అంతగా ఆధార పడి ఉండేవారు. నా సలహా లేనిదే ఏ పనీ చేయరు.

నా దుఃఖంలో నేనుండగానే సెలవు తీసుకున్న దంతా అయిపోయింది. ఇంకా పొడిగించుకోవచ్చు. కానీ నాకే ఇష్టం లేదు. ఇంట్లో కూచుంటే నా చుట్టూ ముసిరే ఆలోచనల్నించీ తప్పించుకోలేను. కనీసం పనిచేస్తే నయినా బాధని మరవ గలనేమోనన్న ఆశతో ఆఫీసుకు పోయాను. ప్రాణం లేని మరబొమ్మలా పని చేసి ఇల్లు చేరాను.

ఆ వేళ ఆఫీసు నించి ఇంటికొచ్చి మామూలుగా ఆయన కూచునే పడక్కుర్చీ పక్కనున్న మరో కుర్చీలో కూచున్నాను. ఏదో ఆలోచిస్తున్నాను. ఖాళీగా ఉన్న కుర్చీ వైపు చూస్తే, నాకు తెలీకుండానే ఏడుపు ముంచుకొచ్చింది. ఎవరూ తీర్చలేని ఈ లోటుని నేనెలా భరించను తోడులేని ఈ జీవితాన్నెలా లాగను — అన్నదే నా దిగులు.

కనీసంగా ఆయన ఆత్మరూపంగా నైనా కలలో నైనా సాక్షాత్కరిస్తే బావుణ్ణు. ఎప్పుడయితే అలా అనుకున్నానో, అప్పుడే పడగ్గదిలోంచి ఏవో మాటలు వినిపించాయి. అంతక్రితమే బాబొక్కడే బొమ్మలు పెట్టుకుని మంచం మీద కూచుని ఉండటం తెలుసు. శైలజ ఎటో వెళ్ళింది. మరి ఎవరితో మాట్లాడుతున్నాడా అనుకున్నాను వెళ్ళి చూదామని లేచేంతలో వాడే పిలిచాడు నన్ను 'అమ్మా! నాన్నొచ్చేశాడు. కాఫీ ఇవ్వమా'' అని. ఉలిక్కిపడ్డాను నేను.

"ఏదేమి టిలా మాట్లాడుతున్నాడు. కలగాని రాలేదు కద'' అని ఒక్క పరుగున వెళ్ళి ఆ మాటె అడిగాను.

వాడు అసలు నిద్రపోలే దంటాడు. నిజంగా నాన్నే వచ్చి నాతో మాట్లాడేడంటాడు. నువ్వొచ్చే సరికి కన్పించకుండా పోయాడంటాడు. ఏమిటో నాకంతా అయోమయంగా ఉంది.

"ఏదో పసివాడు. అలా ఆయన్ని ఊహించుకుని ఉంటాడు. ఆయన మీద వాడి కున్న ప్రేమ అంతటిది. అమ్మనైనా నా కంటే కూడా ఎక్కువ ఆయన వాడికి. ఇన్నాళ్ళూ ఆయన్ని గురించే బాగా ఆలోచించి అలా ఊహించకుంటే, అలా కన్పించి నట్లు తోసుంది' అని సరిపుచ్చుకుని ఒళ్ళోకి తీసుకున్నాను.

దేవుడు తానుగా సృష్టించిన మనుషులకి ఎప్పుడూ సంతోషాన్నే ఎందుకివ్వడు! ఈ కష్టాలూ బాధలూ కల్గించటంలో అర్థమేమిటి? — అని ఆలోచిస్తే మా నాన్న గారి మాటలు గుర్తొచ్చేయి. ఒక పాటం "మనిషికి వచ్చే ప్రతి కష్టంలోనూ ఉంటుంది. అది నేర్చుకోటానికే మనిషి తన వివేకాన్ని ఉపయోగించాలి. ఎంతటి కష్టాన్నే నైనా భరించే శక్తి మనిసిలో నిద్రాణమై ఉంటుంది. అవసరమయినప్పుడు దాన్నివెలికి తెచ్చుకోవాలి. యుసుడ్‌రసది బి వరీ ఆఫ్ యువర్ సఫరింగ్' అనేవారు.

ఆయన చెప్పే శక్తి నాలోనూ ఉందా? ఆ దిప్పుడు నాకు ఉపయోగిస్తుందా? అన్నీ ప్రశ్నలే జవాబులు తెలీని ప్రశ్నలు.

ఆ వేళ మా బాబు మాటలంతా సీరియస్‌గా తీసుకోలేదు గానీ, తరవాత కొన్ని రోజుల్లోపల జరిగిన సంఘటనలకి అది నాంది అని అప్పట్లో ఊహించలేదు.

రోజూ సాయంత్రం ఇల్లు చేరేసరికి మా బాబు మాటల నిండా వాళ్ళ నాన్న కబుర్లే. ఎన్నో చెప్పేవాడు. ప్రతిరోజూ ఉదయం, సాయంత్రం కొద్ది సేపయినా వాడికి కనిపించి మాట్లాడుతున్నారట. రాను రాను వాడి ఇమాజినేషన్‌తో పాటు నిజం కూడా లేక పోలేదనిపించింది. ఆయన ఆత్మ ఇంకా నిజంగా ఇక్కడే తిరుగుతోందేమో! తనెంతగానో ప్రేమించిన మాధవ కోసం ఇక్కడే ఉండిపోయా రేమో! మరి... మరి... నాకెందుకు కన్పించరు?

ఆయన మామూలు మనిషిగా తిరిగి రాలేరని అర్థం చేసుకోలేని వాడి కిలా కన్పించి, ఎందుకు ఆశలు రేకెత్తిస్తున్నారు? ఇంతగాక మిలి పోతున్న నాకు ఒక్క సారయినా కన్పించి ఓదార్చలేరం? అలాగే ఆలోచిస్తే వాడికాయన కన్పించటానికి వెనక ఉన్న శక్తి ఆయన ప్రేమకాక వాడి కాయన మీదున్న విశ్వాసం, ప్రేమ అన్పించింది. అవును, వాడిద చిన్న వయసు. తండ్రే ప్రపంచంగా పెరి గాడు. వేరే డైవర్షన్స్ లేవు. అదే ఆలోచనే తప స్సుగా చేస్తున్నాడు. అందుకే ఆయన ఆత్మని చూడ గలుగుతున్నాడు.

ఇలా నాలో నేనే ఆలోచించుకుని సరిపుచ్చుకుని అలాగే ఉండి పోయేందుకు వీలులేకపోయింది. రాను రాను వాడికి కన్పించటంలో, మాటల్లో సంతృప్తి కలగలేదు. తన దగ్గరే ఉండాలని, ఎత్తుకుని షికార్లు తిప్పాలని, నిద్రపుచ్చాలనీ — ఎన్నో కోరికలు. అప్పుడప్పుడు ఏడుస్తూ కూచునే వాడు. నిద్రలో కూడా అవే పలవరింతలు. ఏం చేయటానికీ పాలు పోలేదు.

ఇద్దరు ముగ్గురు ఫ్రెండ్స్‌కీ, తెలిసిన వాళ్ళకీ చెబితే, సైకియాట్రిస్ట్‌ని చూడటం మంచిది అన్నారు. అలాగే ఎవరో ఇచ్చిన అడ్రసు పట్టుకుని జయనగర్ ఫస్ట్ బ్లాక్‌కి వెళ్ళాను. అరగంట కాచు కున్న తరవాత నా చాన్సు వచ్చింది.

"ఏమిటమ్మా, పేషంట్ ఎవ్వరు—నువ్వా, మీ బాబా?'' అన్నారు నవ్వుతూ. ఆయన చేతిలో బయట ఆయన కాంపౌండర్ రాసిచ్చిన స్లిప్ ఉంది. అందులో పేషంటు పేరు, అడ్రసు, అన్ని వివరాలూ ఉన్నాయి. అయినా ఇలా అడుగుతున్నారే అని ఆశ్చర్య పోయాను. ఏమని చెప్పాలో తోచలేదు.

"మరేం లేదు. అబ్బాయి చూడ్డానికి ఆరో గ్యంగా కనిపిస్తున్నాడు. నువ్వే పెద్ద జబ్బు చేసిం దానిలా ఉన్నావు. సరే! విషయమంతా వివరంగా

మిమ్మల్ని ఆనంద తరంగాలలో ముంచెత్తే
శ్రీమతి యద్దనపూడి సులోచనారాణి రచనలు!

మీ రెంతో కాలంగా ఎదురు చూస్తున్న నవల-
ఈ దేశం మాకేమిచ్చింది? 12-00
విధి నిర్వహణలో "ప్రభు"కు సమానమైన వారు లేరు. కానీ, అతని నిజాయితే అతనికే ప్రాణాంతకమైనప్పుడు ఈ దేశం అతనికేమిచ్చింది? ధర్మాధర్మాలకే యక్షప్రశ్న అయిన సమస్యను తీసుకుని 2½ సంవత్సరాలు మిమ్మల్ని ఊపిరి సలపని సస్పెన్స్‌లో ముంచెత్తిన నవల!

అనురాగ తోరణం 10-00.
శ్రీమతి సులోచనారాణి మోస్ట్ గ్లామరస్ రచయిత్రే కాదు, మోస్ట్ సీరియస్ రచయిత్రని ప్రయోజనాత్మకమైన ఈ కథలు చదివాక మీరనుకుంటారు

కీర్తి కిరీటాలు (సాహిత్య అకాడమి బహుమతి పొందిన నవల)	15-00
రాధాకృష్ణ	13-00
స్నేహమయి	10-00
ప్రేమలేఖలు	14-00
సంసార రథం	9-00
పార్థు	.2-00

క్వాలిటీ పబ్లిషర్స్
రామమందిరంవీధి, విజయవాడ-2.

పుస్తకంకొరకు ... చేయండి. పోస్టల్ ఖర్చులకు ... చేయగలరు!

చెప్పేయ్యి. ఇద్దరి ప్రాబ్లమ్స్ అర్థం అవుతాయి. అంతదాకా బాబుని అలా అవతలకి పంపు. మా నర్సుతో మాట్లాడుతూ ఉంటాడు" అన్నారు. అదీ ట్రీట్‌మెంట్‌లో ఒక భాగమని నాకు తెలియు లేదు.

నేను మొదలు పెట్టేలోగా తిరిగి ఆయనే అన్నారు. "చూడమ్మా నువ్వు ఎంత వివరంగా చెపితే అంత మంచిది. తొందరేం లేదు. భయం లేదు."

ఆయనకి మా నాన్నగారంత వయసుంటుందేమో. చూడగానే ఏదో గౌరవభావం కలిగింది నా మనస్సుకు. నేనే చెప్పుకుంటున్నట్లుగా మొదట్నించీ చివరి దాకా అంతా చెప్పుకొచ్చాను.

నేను ముగించే సరికి, ఆయన ఆలోచనలో మునిగిపోయినట్టు కన్పించారు. టేబిలు మీదున్న బెల్ నొక్కారు. బాబుని తీసుకెళ్ళిన నర్సు వచ్చి ఒక స్లిప్ ఆయన ముందుంచి వెళ్ళింది. కొన్ని సెకన్లలో అది చదివేసి, "మీ బాబులో మానసికంగా ఎటువంటి లోపం లేదు. హి ఈజ్ పర్‌ఫెక్ట్‌లీ సౌండ్ ఇన్ ఆల్‌వేస్. కాబట్టి ఇవన్నీ హాల్యూసినేషన్స్ అని అనుకోవటానికి వీలులేదు.

నేను తప్పుచేసిన దానిలా తల వంచుకున్నాను. "మరి సగం ప్రాణంగా ఉన్నవారు పోవటం నాకు లోటు కాదా? అందుకు బాధ పడటం తప్పంటారా డాక్టర్?" అని ప్రశ్నించాను వెంటనే.

"నా మాటలు నువ్వు అపార్థం చేసుకున్నావమ్మా. నేను అనుకుంటున్న దేమిటంటే, ఇప్పుడు నా సహాయం కావలసిన వ్యక్తి నీవు గాని మీ బాబు కాదని, నీవు నా సహాయంతో మామూలు మనిషి కాగలిగితే, నీ బాబును నీవు సపోర్ట్ చేయగలవు."

"అయితే నన్నేం చేయమంటారు చెప్పండి? ఎటువంటి బాధలనైనా భరించే శక్తి మనిషిలో ఉంటుందంటారు కదా? చెప్పండి డాక్టర్."

"చూడమ్మాయ్! దీనికి ట్రీట్‌మెంట్ అని పేరు పెట్టి అనవసరంగా కాంప్లికేట్ చేయడం నా కిష్టం లేదు. కొన్ని మాటలు చెబుతాను. అవెప్పుడూ గుర్తుంచుకో. అవే నీకు బలాన్నిస్తాయి. నువ్వు మీ ఆయన పోయారని దుఃఖిస్తున్నావు కదూ? ఎందుకు? నువ్వాయన్ని అంతగా ప్రేమించావు కనుక. ఆయన లేని లోటు ఇంకెవరూ తీర్చలేరు కనుక. అవునా?"

"అవును." అంగీకరించాను.

"మరి ఆయ నెలాంటి వారు?-నువ్వంటే బాగా అనురాగంతో ఉండే వారా?"

"ఆయన కసలు నేను, పిల్లలు తప్ప ఇంకెవరూ లేరండీ! నిజం చెప్పాలంటే ఆయనకి నా మీదున్న ప్రేమ ఇంత అని చెప్పలేను.

"మా కసలు ప్రేమ వివాహ మండీ" అన్నాను. ఆ మాట అంటుంటే నా కళ్ళ నిండా నీరు ఉబికింది.

డాక్టరుగారు వారించ లేదు.

"ఇదే పరిస్థితిలో మీ ఆయన్ని ఊహించుకో. అంటే నీవు పోయి, ఆయన మిగిలుంటే పరిస్థితి ఎలా ఉండేది? ఇంకెవరూ లేక నీవే లోకంగా ఉంటూ వచ్చిన ఆయనకి నీవు లేని లోటు ఎంత పెద్ద దెబ్బ అయి ఉండునో! తల్లి లేని పిల్లలతో ఎంత అల్లాడి పోయేవారో.

"జనరల్‌గా స్త్రీ పురుషు లిద్దర్నీ పోలిస్తే, సహన ధైర్యం, సెల్ఫ్ కాన్ఫిడెన్స్ స్త్రీకే ఎక్కువ ఉంటాయి. శారీరకంగా బలవంతు డయిన మగవాడు మానసిక శక్తి కోసం స్త్రీ మీద ఆధారపడక తప్పదు. అటువంటి మంచి మనసు, ధైర్యం ఉన్న భార్య పోయి నప్పుడు అతని పరిస్థితి ఇప్పుడు నీ స్థితి కంటే దుర్భరంగా ఉండేది కదా?" అని ప్రశ్నించారు.

నే నేమీ చెప్పలేక పోయాను. ఆయన అన్న మాటల్లో అర్థాన్ని జీర్ణించుకోటానికి ప్రయత్నిస్తు న్నాను.

డాక్టర్‌గారు చెప్పిన మాటల్నే మననం చేసు కుంటూ ఉండిపోయాను ఆ రోజంతా. కానీ మాధవని అన్నయ్య దగ్గిరికి పంపాలా, వద్దా అని నిర్ణయించు కోలేకుండా ఉన్నాను. ఆ సందేహానికి సమాధానం నా కా రాత్రే లభించింది.

బాబునీ, పాపనీ చెరొక వైపు పడుకో బెట్టుకుని ఆలోచిస్తూ ఉన్నాను. అంత ప్రేమగా వాడితో మాట్లాడుతూ వచ్చిన ఆయన ఒక్కసారి నా క్కని పించ రాదా? ఈ సమస్యని విప్పి చెప్పరాదా అను కున్నాను. 'ఏమండీ? మిమ్మల్ని చూడగల శక్తి లేదా నా ప్రేమకి?' అనుకున్నాను డెస్పరేట్‌గా.

సరిగ్గా అప్పుడే ఎదురుగా గోడ మీదున్న ఫోటో లోంచి ఆయన చిన్నగా నవ్వినట్లయింది. ఆశ్చర్యంగా అటు చూసి, గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాను. ఎదురుగా ఆయన ముఖం మాత్రమే కనిపిస్తోంది.

"ఏమండీ" అని పిలిచా ననుకుంటాను.

"భవానీ, ఇన్నాళ్ళకి నే నీకు కనిపించానా? నీతో ఒక్కసారి మాట్లాడాలని ఎంతగా కొట్టు కున్నానో నీకు తెలుసా? నిజానికి నా కిలా ఇంకా ఈ లోకంలో తిరిగే హక్కు లేదు. నేను వెళ్ళాల్సిన మరో లోకం నన్ను పిలుస్తోంది. కానీ వెళ్ళలేక పోతున్నాను. ఎందుకెళ్ళలేకపోతున్నానో తెలుసా? బాబు ప్రేమ నన్ను పట్టి లాగుతోంది. అందుకే వదలలేక తిరుగు తున్నాను. వాడికి కనిపిస్తూ ఉన్నాను—వాడి మాటలకి భయపడి నువ్వు సైకియాట్రిస్ట్‌ని చూడవలసి వచ్చింది. నిజానికి మిమ్మల్నిలా బాధ పెట్టటం నాకూ కష్టంగానే ఉంది. ఏం చేయను? అశక్తుణ్ణి.

"నీకు డాక్టర్ చెప్పింది నిజం—వాడు నన్ను మెల్లిగా మరచిపోయేలా చెయ్యాలి—నాతో సమానంగా సబ్‌స్టిట్యూట్ ఒకరు కావాలి— అందు కుపయోగపడే శక్తి నీ కిప్పుడు లేదు. కొన్నాళ్ళ పాటు మీ అన్నయ్య దగ్గిర వదిలెయ్యి మాధవని. ఆడదాని చుట్టూరా భర్తే కోట గోడ ఉన్నంతవరకూ పుట్టింటివారయినా పరాయి వాళ్ళే అవుతారు. ఆ కోట గోడ పడిపోయాక, వాళ్ళ సహాయాన్ని కోరటం తప్పు కాదు. పట్టుపంతం వద్దు" అన్నారు.

ఆ కొన్ని మాటలతోటి నా కెంత ధైర్యం వచ్చిందో చెప్పలేను. నే నెందు కిలా బేలగా అయిపోతున్నాను రత్నాల్లాంటి పిల్లలు నా రెండు కళ్ళూ ఉండగా? కష్టాలని ధైర్యంగా ఎదుర్కొంటాను అనుకుని అప్పుడేలేచి, లెటర్‌ప్యాడ్ తీసుకుని అన్నయ్యకు ఒక దీర్ఘమయిన ఉత్తరం రాశాను. అప్పటికి నా మనసు కొంచెం కుదుట పడింది. ★

హాయిదాలమీద ట్రాన్సిస్టరు

ఎగుమతి నాణ్యతగల శక్తివంతమైన నేషనల్ డిప్లొమాట్ 4 బ్యాండ్ల అఖిల ప్రపంచ ట్రాన్సిస్టర్‌ను ఇప్పుడు నెల సరి రు. 10/—ల సులభ వాయిదాల మీద తెప్పించుకోవండి. వెల: 225/— ప్రతి సెట్టుకు, బస్తీకి మీ ఇంటికి రెండు సంవత్సరముల గ్యారంటీతో పంపబడగలదు. నేడే మీ ఆర్డరును పంపండి.

Indian Trade Agency (AP)
Manakpura, New Delhi-110 005

దీర్ఘ వ్యాధులకు ఉత్తమసిద్ధవైద్యం!

నరముల బలహీనత
మూత్రవ్యాధులకు
ఆపరేషన్ లేకుండా-రండి

డా॥ దేవర, ఫోన్: 551, మార్కెట్ సెంటర్ వద్ద, తెనాలి.

బ్రాంచి: 26, ... రోడ్డు, ...—1

ఆత్మరక్షణ

(లైసెన్సు అక్కరలేదు)

ఆరు గుళ్ళ ఆటోమాటిక్ రివాల్వరు మిమ్ము, మీ కుటుంబాన్ని దొంగల బారి నుంచి, వన్యమృగముల బారినుంచి రక్షిస్తుంది. కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలిపే మంటతో దీనినుండి వెలువడే ధ్వని శత్రువును బెదర కొట్టుతుంది.

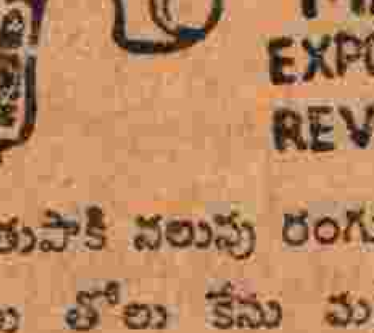

JAPAN MODEL
MARSHAL
EXPORT QUALITY
REVOLVEP

తుపాకి నలుపు రంగుది ఖరీదు: 66/50 అసలు తోలు కేసు మరియు 100 గుళ్ళు ఉచితం. ప్యాకింగు మరియు పోస్టేజి రు: 8/50లు మనియార్డరుద్వారా ముందుగ పంపవలెను. అదనపు గుళ్ళు 100 రు. 5/-లు.

JAPAN SALES (APW)
Phapala, ALIGARH (UP)